

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Irenou Karpíškovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce:

O. K., nar. xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx,
zastoupený Mgr. Kateřinou Vargovou, advokátkou
sídlem Slivenecká 419/22, 152 00 Praha 5

proti
žalovanému:

Ing. P. P., nar. xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx,
zastoupený Mgr. Michalem Korandou, advokátem
sídlem Jeseniova 51, 130 00 Praha 3

o zaplacení 70 500 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 70 500 Kč s úrokem z prodlení 9,75 % ročně od 28. 2. 2019 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení k rukám právního zástupce žalobce ve výši 26 793,30 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 24. 4. 2019 se žalobce domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost, uvedená ve výrokové části tohoto rozsudku (výrok I) z titulu nároku žalobce na náhradu škody, kterou žalovaný způsobil v důsledku porušení povinností vyplývajících z ustanovení § 98 zák. č. 182/2006 Sb. (insolvenční zákon – dále IZ), zakotveného v ust. § 99 IZ.

2. Žalobce tvrdil, že usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH xxx-A-21 ze dne 2. ledna 2017 byl zjištěn úpadek společnosti CXXXG s. r. o., IČ xxx. Žalobce podal řádně a včas svou přihlášku pohledávky ve výši 70 500 Kč evidované pod č. P3, která byla uznána správcem do výše i pravosti a není proto sporná. Do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 23 věřitelů s pohledávkami ve výši celkem 10 434 129 Kč. Majetková podstata nestačila k uspokojení všech věřitelů, a to včetně žalobce. Pohledávka žalobce vyplývá z faktury č. PF 40005, splatné 15. 1. 2015 a faktury č. PF50001 splatné 14. 2. 2015. Z pohledávek přihlášených věřiteli vyšlo najevo, že úpadek dlužníka nastal již ke dni 26. 11. 2014. V tento den byly naplněny všechny 3 znaky úpadku, protože dlužník měl více věřitelů, peněžité závazky po lhůtě splatnosti více než 30 dnů a tyto závazky nebyl schopen plnit. Žalovaný byl v období od 15. 10. 1996 do 7. 7. 2016 jediným xxx a xxx dlužníka. Insolvenční návrh byl podán až věřiteli, na což žalovaný reagoval rezignací na funkci jednatele a prodejem svého obchodního podílu.
3. V replice k vyjádření žalovaného žalobce mimo jiné připomněl, že některé přihlášené pohledávky Finančního úřadu pro Plzeňský kraj byly splatné již v květnu, resp. září 2013, když tento do insolvenčního řízení přihlásil pohledávky splatné od roku 2013 do roku 2016. Tvrzení žalovaného o tom, že nebyl ke dni 26. 11. 2014 v úpadku, není ničím doloženo. Pokud se žalovaný dovolával toho, že příslušný správce daně (Finanční úřad pro Hlavní město Prahu) povolil rozhodnutím ze dne 16. 5. 2016 č. j. 4230484/16/2002-52523-108865 posečkání daně a splátkový kalendář, je v tomto rozhodnutí nicméně konstatováno, že správce daně eviduje nedoplatek na dani z přidané hodnoty ve výši 2 975 129 Kč, který vyplývá z neuhrazených daňových povinností za zdaňovací období počínaje zářím 2014.
4. V důsledku porušení povinností, zakotvených v ust. § 98 IZ, vznikla žalobci škoda v uplatněné výši, za kterou žalovaný odpovídá podle ust. § 98 IZ.
5. Ve své obraně žalovaný tvrdil, že žalobou uplatněný nárok neuznává, a to ani z části. Bránil se tím, že společnost CXXXG s. r. o. nebyla ke dni 26. 11. 2014 v úpadku. Tato společnost byla podnikatelským subjektem s dlouhou tradicí, který rozvíjel řadu podnikatelských aktivit, čímž došlo v letech 2015 – 2016 k problémům s plněním daňových povinností. Žalovaný byl připraven vzniklé daňové nedoplatky v reálně nastaveném časovém období dorovnat. Finanční úřad zablokoval společnosti CXXXG s. r. o. v roce 2015 bankovní účty a to bylo příčinou problémů s úhradami závazků. Nicméně příslušný správce daně povolil rozhodnutím ze dne 16. 5. 2016 č. j. 4230484/16/2002-52523-108865 posečkání daně a splátkový kalendář.
6. Podle ust. § 3 odst. 1, 2 IZ dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost"). Má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.
7. Podle ust. § 98 odst. 1, 2, 3 IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu proto, že cena majetku náležejícího k podniku

nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik. Povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka. Povinnost podat insolvenční návrh podle odstavců 1 a 2 není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut.

8. Podle ust. § 99 odst. 1, 2, 3 IZ osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti. Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel. Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat.
9. Při jednání, které se konalo dne 22. 7. 2020, byli účastníci poučeni soudem o tom, že žalobce je povinen tvrdit a prokázat, že byla naplněna podmínka platební neschopnosti podle ustanovení § 3 zák. č. 182/2006 Sb. insolvenční zákon a dále pak žalovaný, o němž je tvrzeno, že porušil svou povinnost bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o úpadku, nepodal insolvenční návrh se může podle ustanovení § 99 odst. 3 insolvenčního zákona zprostit odpovědnosti za škodu či jinou újmu jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah části určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnil vzhledem ke skutečnostem, které nezávisle nastaly na jeho vůli a které nemohl odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm spolehlivě požadovat. Jde tedy o vyvratitelnou právní domněnku, přičemž břemeno o skutečnostech, s nimiž zákon spojuje možnost zproštění se odpovědnosti za škodu, jakož i břemeno důkazní má žalovaný, jehož odpovědnost je předpokládána, tedy je objektivní.
10. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku obchodní firmy CxxxG s.r.o. soud zjistil, že žalovaný byl v období od 15. 10. 1996 do 7. 7. 2016 jediným xxx a xxx dlužníka.
11. Z přihlášky pohledávky žalobce v rámci insolvenčního řízení ze dne 17. 6. 2016 soud zjistil, že žalobce podal řádně a včas svou přihlášku pohledávky ve výši 70 500 Kč evidované pod č. P3.
12. Soud zjistil, že usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH xxx-A-21 ze dne 2. ledna 2017 byl zjištěn úpadek společnosti CXXXG s. r. o., IČ xxx.
13. Ze seznamu přihlášených pohledávek ke dni 21. 3. 2017 soud zjistil, že do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 23 věřitelů s pohledávkami ve výši 9 887 352 Kč.
14. Ze zprávy o dosavadní činnosti správce a zprávy o hospodářské situaci dlužníka ke dni 27. 3. 2017 soud zjistil, že porovnáním majetkové podstaty a závazků dlužníka je zřejmé, že finanční prostředky nedostačují k uspokojení pohledávek přihlášených věřitelů.

15. Z usnesení i o konečné zprávě a o vyúčtování odměny a výdajů insolvenčního správce ze dne 25. 10. 2018 - rozvrhové usnesení soud zjistil, že majetková podstata nestačila k uspokojení všech věřitelů, a to včetně žalobce.
16. Z faktury č. PF40005 a faktura č. PF50001 soud zjistil, že žalobce měl za společností CxxxG s.r.o. tvrzenou pohledávku.
17. Z výzvy k uhrazení dlužné částky ze dne 13. 2. 2019 včetně dokladu o odeslání soud zjistil, že žalobce zaslal žalovanému předžalobní výzvu.
18. Z rozhodnutí o posečkání úhrady daně a rozložení úhrady daně na splátky od Finančního úřadu pro Hlavní město Prahu ze dne 16. 5. 2016 soud zjistil, že správce daně povolil rozhodnutím ze dne 16. 5. 2016 č. j. 4230484/16/2002-52523-108865 posečkání daně a splátkový kalendář společnosti CxxxG s.r.o.
19. Na základě provedeného dokazování a vyhodnocení provedených důkazů podle ust. § 132 o. s. ř. dospěl soud k těmto závěrům skutkovým a právním: Soud má za prokázané shora uvedenými důkazy, že žalovaný byl xxx xxx zástupcem úpadce CxxxG s.r.o. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH xxx-A-21 ze dne 2. ledna 2017 byl zjištěn úpadek společnosti CXXXG s. r. o., IČ xxx na základě věřitelského návrhu. Žalobce měl za úpadcem pohledávku v celkové výši 70 500 Kč s příslušenstvím. Pohledávka žalobce vyplývá z faktury č. PF 40005, splatné 15. 1. 2015 a faktury č. PF50001 splatné 14. 2. 2015. Žalobce podal řádně a včas svou přihlášku pohledávky ve výši 70 500 Kč evidované pod č. P3, která byla správcem uznána do výše i pravosti a není proto sporná. Do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 23 věřitelů. Majetková podstata nestačila k uspokojení všech věřitelů, a to včetně žalobce. Z pohledávek přihlášených věřiteli vyšlo najevo, že úpadek dlužníka nastal nejpozději ke dni 26. 11. 2014. V tento den byly naplněny všechny 3 znaky úpadku, protože dlužník měl více věřitelů, peněžité závazky po lhůtě splatnosti více než 30 dnů a tyto závazky nebyl schopen plnit. Žalovaný reagoval na nastalou situaci rezignací na funkci xxx a prodejem svého obchodního podílu, insolvenční návrh nepodal ani opožděně.
20. V souladu s ust. § 98 odst. 1, 2, 3 IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Žalovaný, který byl statutárním zástupcem úpadce, tak nikdy neučinil, byl proto nepochybně v prodlení se splněním své povinnosti insolvenční návrh podat, což je podmínkou pro podání této žaloby. V této souvislosti soud konstatuje, že žalobce – věřitel, musí prokázat, že se upadnuvší dlužník ocitl v úpadku dříve, než byl podán insolvenční návrh, což učinil. Soud je v tomto směru zcela zajedno se žalobcem, na jehož podrobnou argumentaci pro stručnost odkazuje. Obranu žalovaného neshledal soud jako důvodnou, neboť nebyla postavena na reálném základě.
21. Soud uzavírá, že v řízení nebylo zjištěno, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah části určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost žalovaný nesplnil vzhledem ke skutečnostem, které nezávisle nastaly na jeho vůli a které nemohl odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm spolehlivě požadovat. Naopak žalobce prokázal, že v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného, která včas, resp. vůbec nepodal insolvenční návrh vznikla žalobci škoda v důsledku neuspokojení jeho řádně přihlášené a správcem uznané pohledávky. Proto bylo žalobě vyhověno.

22. Soud přiznal úspěšnému žalobci i náhradu jím účelně vynaložených nákladů (výrok II.), a to v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož tomu účastníku, který měl ve věci úspěch, soud přizná náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
23. Soud při stanovení odměny vycházel z ust. §§ 7 bod 5, 8 odst. 1, 11 a 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu). Soud vycházel z tarifní hodnoty 70 500 Kč, když odměna za jeden úkon právní služby činí 3 940 Kč.
24. Žalobci přísluší odměna za právní zastoupení v počtu 4 a půl úkonů právní služby, konkrétně:
1. převzetí zastoupení
 2. sepsání žaloby
 3. vyjádření
 4. účast na jednání 22. 7. 2020
 5. předžalobní výzva 1/2

Dále žalobci přísluší odměna za 5 režijních paušálů po 300 Kč. Součástí náhrady nákladů řízení je dále soudní poplatek ve výši 3 525 Kč. Podle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. přísluší advokátovi 21% DPH ve výši 4 038,30 Kč, když právní zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem DPH. Celkové náklady řízení s vyčíslením DPH tak činí 26 793,30 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení, k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domoci jeho splnění návrhem na výkon rozhodnutí.

Praha 22. července 2020

JUDr. Irena Karpíšková
předsedkyně senátu